

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

Priscianus

[Venedig], 15. Dez. 1481

[Text]

[urn:nbn:de:bsz:31-324175](#)

Salustius tamē etiā præpositionē ei anteposuit in Catilina. In galliā
uersus: in hispaniā uersus. Ex aduersum quoq; cōpositū: ut Tere. in
phormi. Ex aduersum tonstrina erat quædam. A diuerto fit deriuati/
uum diuerticulū. diuerlorium quoq; dicitur locus in quo diuertimus
uersus quoq; litteraꝝ ordinatio: uel q; uertimus stūlū a fine ad initū:
uel ab initio ad finē: uel q; antiqui a dextra pte in sinistram: uel a sini
stra ad dexterā scribebāt. Vertigo quoq; & uertex a uerto uerbo fūl:
& uertūnus deus: & uerticordia cōpositū dea. Di. marie quæ ps ora
tionis ē: Ma. nomē pprium: sp̄i primitiū: Di. fac ab eo cōpositū
Ma martius martia martiū. solemus etiā & martiaticus ca cum dice
re: unde stipendia militū martiatica dicūtur: inde deriuatur etiā ma
uors: ex quo mauortius dicitur: tamen mars pater: &
quomodo dies piter id est pater Iuppiter: hic & haec martialis & hoc
martiale. potest tamē esse & pprium martialis. Di. quid interest in/
ter ppriū martialis & appellatiū: Ma. q; si ppriū sit masculinū est:
& ablatiū in e terminat. Si autē ablatiū sit cōmune ē: & ablati/
uus in i terminat: quomodo Iuuenalīs felix. Di. cur mars martis fa
cit: Ma. quia omnia in ls rs ns desinētia interposita ti faciū: genitiū
ut puls puls artis mons móris. excipit differentiæ caula frōs:
quod quādo foliū significat frondis facit. frons enim capitī frontis:
& lens quando pullos pediculō significat lēdis: quando autē signifi
cat legumē lentis. Præterea glans glādis: cuius quidā nominatiū
& genitiū similes esse uoluerunt. Libripens uero quia a pēdo uerbo
cōponitur: consonātem uerbi seruauit: libripēs libripēdīs. Præterea a
corde cōposita habet genitiū secundū simplicis geni. iuū concors cō
cordis: discors discordis. Di. latinus quæ ps est: Ma. nomē deriuati/
ū: generis masculini: numeri singularis: figuræ simplicis: speciei de/
riuatiū. Potest tamē & ppriū esse regis loceri Aeneas. & gētile a la/
tio latinus. & possessiū latinus ager. Latīū aut uel a latēdo uel a lati
tudine ē nominatiū: a latino latinitas. a latio deriuat etiā latius &
latiaris. Di. fac cōpositū: Ma. latiugena. quō troiugena graiugena:
sed in eis geminatio i mutauit sequētem i in u alternitatis caula: pro
troiugena graiugena: troiugena: & graiugena faciens.

Explicitū est de. xii. carminibus.
Sequitur de accentibus.

11

ITTERA EST NOTA ELEMENTI QVAE

cum scribitur & in uoce minima resonat: nihil aliud
quam nota ad formam elementum esse compit: sed cum
in uocem ex sono primitur: elicit uocabulum concipit.
Quod cum ratio ita fere habeat: quasi imago huius
rei esse uidetur. quippe cum ex acre percutio ictu ligat
unde vox format placit. Vox namque corpus esse ostenditur.
Nam si corpus non esset: auditus aurium minime uideretur. Sed
dum tamen auditum & reuerberat elementum tripartite diuidit. scilicet altitudine
latitudine longitudine. Habet quidem littera altitudinem in pronunciatione
latitudinem in spiritu: longitudinem in tempore. hoc est aut alte aut late aut
longe audit. habet etiam syllabae suum elementum quod productione dicitur. sed
inter litteras & elementum & syllabas hoc distat: quod litteras & elementa sunt
ipsae pronunciationses: syllabas uero elementa ipsae productiones. Quid est
enim aliud elementum quam minima pars uocis articulatae: illo uero quod
remanet nota & figura elementi est. Distat autem illud inter litteras
& elementa: quod elementa proprie ipsae pronunciationses dicuntur: notae autem
earum litteras. Sed abusivae & elementa propter litteris: & litteras propter elementis
ponuntur. Nam aliud est littera quam uidetur. aliud quod pro ea colligitur. Vi-
dentur autem litteras esse longae aut rotundae aut quadratae. colligitur namque
per eas res gesta alicuius dum colligitur in syllabis: de syllabis in primis: &
de primis in orationibus. Sed nos locuturi de primis ad accentum qui
in dictiōibus est necessarius tandemus: cuius rei mysterium probante
deo uitam latius tractemus.

Ceterus namque est certa lex & regula ad cleuandā & deprimendā
syllabā uniuscuiusque particularē orationis qui fit ad similitudinem
elementorum litterarum atque syllabarum: qui ceterā triptito diuidi-
tur acuto graui circūflexo. Accetus namque acutus ideo invenitus est: quod
acuat siue eleuet syllabā. Grauis ideo quod deprimat aut deponat. Cir-
cūflexus eo quod deprimat atque acuat. Sunt autem accentus decē: quos ita
huic operi dignū existimauit prænotare. acutus accetus: grauis: circū-
flexus: longa linea: breuis uirgula. iphen: diastole: apostrophos: dasea
psyle. Quid est acutus accetus: nota propter obliquum ascendens a sinistra in
dextram ptem: ita / . Quid est grauis: nota propter obliquum a summo in de-
xtram ptem descendens: ita \ . Quid est circūflexus: nota de acuto &
graue facta: ^ . Quid est longa linea: nota a sinistra in dextram ptem
æqualiter ducta: ita — . Quid est breuis linea: nota iacens similiter: sed

panda sicut pars inferior circuli. ita. Quid est iphen? uirgula sub/
iecta uersui circūflexa:ita. qua duo uerba cum res exigit copula/
mus: Ut antetulit gressum: & turnus ut ante uolans tardum præcess,
serat agmen. Hæc est cōtraria diastolæ dextra quidē pars circuli ad
imas litteras deposita: quæ sit ita. & hac nota mala cohærentia dis/
cernūtur: ut est **T**um danai gemitu atq; ereptæ uirginis ira: & procu/
buit uiridiq; est littore conspicit ursus. Apostrophos est circuli alegra
pars dextera sed ad summa litteram apposita. quæ sit ita. & hac nota
ostendimus parti orationis deesse ultimam uocalem: cuius cōsonās
remanet. ut est **O**mnipotēs genitor tanto me criminē dignū duxisti
Dasean uel psyleu apud latinos h uocali addita nel detracta signifi/
cat. Quid est dasca flatilis quæ hac notatur figura. Quid est psy/
le: siccitas quæ notatur sic. :

Notandum etiā q; acutus accentus apud latinos duo loca
habet penultiū & antepenultiū: Apud græcos autē
penultiū antepenultiū & ultimum. Circūflexus autē
penultiū tantum. Ponitur nāq; grauis uel cum acuto
uel circumflexo in eadem dictione: sed non tamen in cœdin syllaba
obseruatur nāq; unus accentus in integris dictionibus: ut romanus
hispanus: In cōpositis uero unus similiter: ut malefanus: interea loci
sed in peregrinis uerbis & barbaris nominib; uel intonationibus
nulli sunt certi accētus. Ideoq; in potestate uniuscuiusq; consistūt: ut
quod necessarium uideat sic in metro ponat. Tres siquidē res accen/
tuū regulas conturbant: distinguendi ratio. pronunciandi ambigui/
tas atq; necessitas: sed qualiter hæc fiant imitandum est. Ratio nāq;
distinguendi legem accentuum sape conturbat: dum si quis pronun/
cians dicat pone ergo uel quia q; apud latinos in ultima syllaba nisi
discretionis causa ponī non potest accentus: & hoc ē quod diximus
pone ergo pone ideo diximus ne cōputetur esse uerbum ioperatiū mo/
di ponc. ergo diximus ne putetur esse coniunctio rationalis quæ est
ergo. Ambiguitas uero pronunciandi sape legem accentuum pertur/
bat: ut si quis dicat interea loci. qui nescit utrum dicat alteram partē
interea & alteram loci. quod non sepatim. sed sub uno accentu pronu/
ciandum est: ne ambiguitatem in sermone faciat: Necessitas pronun/
ciationis regulam corripuit: utpote si quis i primis dicat doctus &
addat q; coniunctionem: & dicat doctusq; ecce in pronunciatiōe ac/
centū mutauit: cum nō in secunda syllaba. sed in prima accentū ha/
II

bere debuit. **S**unt quidem tres syllabæ in quibus accentus corrum-
pitur q̄ ne uero ut itaq; quando aduerbiū est: nam itaq; quando con-
iunctio est dransq; uenerunt nec uiri ad uos : carbonibus ue lombos
assarunt. **S**yllabæ quæ correptam uocalē habēt acuto accentu pse-
runtur: ut fax pax nix nux dux: quæ etiā tali accētu p̄nunciādæ sunt
quando sunt longæ positioe: quia naturaliter breues sunt. **Q**uæ uero
naturaliter est longa circūflexo accentu exprimēda ē. ut ros dos spes
res. **B**is syllabæ uero si priorē p̄ductam habent & posteriorem corre-
tam: priorem syllabam circumflectūt: ut meta creta roma: **I**llæ uero
quæ suut ambæ lōgæ: uel prior breuis & ulterior longa: acuto accen-
tu p̄nunciādæ sunt: ut nepos leges reges. hæ uero quæ ambæ sunt
breues: similiter acuto accentu p̄nunciādæ sunt. ut bonus malus.
Sed notādū q; si prior positione longa sit: non circūflexo . sed acuto
accentu p̄nunciāda est: ut arma arcus: quia q̄uis sit longa positioe
tamen exprimenda est tali accentu q; nō est naturalis. / . oīov ḥxλος
Trissyllabæ uero. / . oīov ςιχιοv: & deinceps si penultimam corre-
tā habuerint: antepenultima acuto accentu profertur. ut tullius ho-
stilius: **N**am si plura positione longa fuerit acutē. Antepenultima ue-
ro grauabitur: ut catillus metellus: **S**i uero ex muta & liquida longa
in uersu cōstat in oratione mutat accētu ut latebrae tenebrae. **S**yllaba
uero ultima si breuis fuerit: & penultimā naturaliter longam habue-
rit: ipsā penultimā circūflectet: ut cethagus perosus. **V**ltima uero si
naturaliter lōga fuerit penultima acutē. ut athenæ mycenæ. **A**d hāc
autem rem arsis & thesis necessarii sunt. **N**ā in una quaq; parte ora-
tionis arsis & thesis sunt nō in ordine syllabæ: sed in p̄nunciatione:
uelut in hac parte natura: ut quādo dico natu eleuat' uox: & est arsis
in tu: quādo uero ra. deprimit' uox: & est thesis de tu: q̄tū suspēditur
p̄ arsim. tamē deprimit' p̄ thesim. **S**ed ipsa uox quæ p̄ dictiōes forma-
tur donec accentus perficiat p̄ thesim. **S**ed ipsa uox quæ p̄ dictiōes
formatur donec accētus pficiat i arsim deputatur: quæ autē post ac-
centū sequitur i thesim: his autē prælibatis: nūc de consequentia hu-
ius libri uideamus. **L**atina quidē p̄pria nomina nominatiū singula-
rem in a terminantia i penultima syllaba accētu seruant: q̄q; nōnulla
uocalem ante uocalem habere uideant: quorū alia differētia: causa.
alia solo usu producenda sunt. ut catilina urania stephania. **A**ppella-
tiua uero eundē accentū seruat. d. termiantia. ut p̄cta regina hēna
fortuna carina. **C**ōposita uero eadē p̄nūtiationē sibi defēdūt quā ha-

bēt in simplicitate. ut cōcaua trāffuga. sū enim i simplicitate b̄cūis ē & ideo transfuga & non trāffuga dicimus hōicida quoq; & parricida ideo lōgā i penultio locohabet: quia e lōgā i pductā cōuertūt. **Cō** posita uero a cano penultimā corripiūt. excipit tibicē: qđ euphoniat causa: p duabus ii breuibus unā seruat lōgā. **N**otat̄ autē pleraq; quæ i lōgā uocalē hēt̄ atē uocalē: ut philosophia papia quēadmodū unū uerbū sio: qđ solū i pductā atē o uocalē hēt̄. Ideo aut̄ dixius pleraq; quia omia uocalē i atē uocalē habētia i antepenultimā mutat̄ accen-
tū ut ueneria marcelia placētia autoīa iunomia: & illa quæ i tia finiuntur. ut iustitia sapientia mōesticia. hāc aut̄ regulā sequunt̄ oīa quæ sic finiūt̄: pr̄ter illa quæ supra diximus: quorū alia différētia cā: alia solo usu pñūciant̄. **E**xcipiunt̄ istius ipsius illius genitiui quorūdam pñōinū: quorū penultia cā indifferēter ponunt̄. Illa aut̄ quæ a uerbis co-
lo & gigno cōponunt̄: breue pēultimā hēt̄ ut agricola cælicola sylui-
cola. rurigēa terrigena. Reliq; uero oīa in a desimentia p̄ticipio futuri
téporis similia penultimā pducūt̄: ut hæc scriptura litteratura: quæ
omia quādo sunt noīa carēt tépore. Ea uero quæ uel quālibet uoca-
lē hēt̄ atē a corripiūt̄ oīa ut mātua capua danaa. **C**orlica uero & si-
milia breuiant̄: & omia q; lunt possesiuā & quæ lunt eis similia si i
habēt̄ i penultima sequēt̄e cōsonātē: ut cretica isaurica alemāica. **E**x-
cipit̄ nesica qđ pducit̄. Quæ cī habēt̄ n pducūt̄ ut romana cāpana
hispana cumana & hæc omia secūdū diuersas regulas p obliquos ca-
sus pducta siue correpta pñūciāda sunt. **E**finita fixa penultimā ha-
bētia i i cadē syllaba omia pducunt̄. Alias uero uocales habētia si-
milē regulam sequūt̄ur. ut sedile monile singulare uerbale quæ atq; li-
ter p omnes casus pducēda sunt. **L**ittera terminata p̄posita uoca-
li i penultimā corripiūt̄: ut ganeo labeo alio: quæ solos habēt̄ nomia
natiuos & uocatiuos. **E**a uero quæ i ante o habent̄ similiter corripiū-
tur: sed p cæteros casus excepto uocatiuo producunt̄: ut mulio muli-
onis: quaternio quaternionis: p̄posita autē qualibet cōsonante pe-
nultimā productā seruant̄: ut imago imaginis uligo nis: fuligo nis:
caligo nis: dissimilitudo nis magnitudo nis. **Q**uorū alia o i obliquis
casibus seruant̄: & producenda sunt: **A**lia in i cōuertūt̄ & corripienda
sunt: ut carbo onis. bubo nis caligo nis altitude nis. **L**ittera termina-
tū unum iuenit̄ trisyllabū ideclinabile qđ i penultio breuiat̄: ut hic &
hæc & hoc nihil. **V** littera finitū unū inuētit̄: aptotū i singulari: i plu-
rali declinat̄: qđ i penultio liqueſcit. ut tonitru. **A**l finita si sint appell-

latiuā i penultima pducta sūc ut uictigal tribunal cōsonāte ātecedē
te al excipitur aīal. barbara aut̄ ppria breuiātūr: ut hānibal lis aldrū/
bal lis: quæ oīa obliquis casib⁹ in neutro a pductā habēt: i masculi/
no breue habēt. **I** syllaba terminata corripiūt i penultio: ut hic & hæc
uigil huius lis quod uidetur magis p syncopā pferri & hoc i obliquis
penultimā corripit. **O** syllaba terminatū unū inuenitūr: qđ i penulti
mo corripit. ut eliol: **V** syllaba terminatū unū inuenitūr pprū qđ
breuiāt: hic heriul. qđ barbarū ē. **V**m terminata breuiant: ut sophro/
niū abrotoniū dottiū philortiū. En syllaba finita si sint a prima coniu
gatiōe uel quarta pducēda sunt. ut soler solamē munio munimē: far
cio sarcimē. **S**in autē a secūda uel tertia corripiēda sunt: ut sedimē re/
gime: p̄posita itaq; cōsonāte & corripiēda sunt ut tubicen fidicen
excipitur tibicen qđ solū pducēda sunt ut prædiximus. **A**r syllaba terminata
pducunt ad instar supradictorū nōsum: ut torcular lacunar puluinār
notat laquear quod breuiāt: quæ omnia i obliquis pducunt excipit
iubar ris: ipar ris quæ i obliquis breuiant teste **Virgilio**: ut iubare ex/
orto: & idē nūero deus ipare gaudet. & ppsis nōibus arar ris caſar ris
bostar ris. Er syllaba finita si sint neutri generis i prnultima pducēda
sunt: ut cadauer papauer: si masculina aut ſemimina sunt corripiūt
nisi sint positiōe lōga: ut alacer uolucer mediocer: & hæc mulier: &
oīa hæc & similia i obliquis corripiūt: ut cadauer ris: uolucer uolu/
cris: excepto mulier ris: cætera autē oīa cadaueris papaueris laſcr &
tuberis itieris ſileris cineris corripiūt. In ir syllaba terminata breui/
ant: ut ſemiuiir duūuir triūuir: & oīa in obliquis casib⁹ ſub uno accē
tu pferēda sunt. **O** syllaba terminata i vocali p̄posita bremiātūr:
ut melior doctior: & hæc omnia in obliquis pductionē ſibi defēdunt
Propria uero nomina corripiēda sunt: ut hec̄tor hec̄toris: neſtor ne/
ſtoris. pducuntur appellatiua tam masculini q ſemimini generis: q/
uis nō habeat i ante or. ut odor odoris: amor ris. uxor ris: ſoror oris:
neutra autē breuiātūr: ut æquor ris: **N**otetur memor & ab eo cōposi/
ta: ut imemor quæ ſunt omnis generis corripiētia oī obliquis. & inde
cor cuius ſimplex decor penultima correpta inuenit apud uetustiſſi/
mos: quādo p̄ decorus ra rum accipitūr: & arbor arboris qđ ē gene/
ris ſemimini: & a puero cōposita. ut publibor & marcipor: & oīa i or
desinētia neutra uel græca. & quæcūq; deriuātr uel cōponūtur a pri
mitiuis unū coīs generis quod pducitūr. ut hic & hæc auctor. **V**r syl
labā terminata breuiantur. ut hic lepifur: ſapifur. & omnia i obliquis

casibus breuiantur: sapitur ris similiter satur ris: hoc iecur hoc guttur
hoc sulphur: iecur iecoris uel iecinoris. As finita pducunt ut dignitas
felicitas: & omnia a litterā scrūat in omni calu pductā in q termina
tiōe quādā masculina ptim ppria, ptim a nominibus ciuitatū trāsla
ta p syncopā pferūtur. & accētum in ultimo seruāt. qd est cōtra regu
lā latinoꝝ, ut mcccenas larinas arpīnas sed in uetusſſimis libris in
ueniūtur pferri larinatis: mcccenatis, unde subtracta ti accētus remā
sit. Es syllaba finita b̄ reuiātur. ut hercules sonipes alipes miles gur
ges stipes. Excipitur hæres hæredis locuplex tis: quæ in obliquis bre
uiātur. Et est notādū q̄ omnia quæ sunt quintæ declinationis pdu
cuntur in obliquis: quādo eos penultimæ in nominatioꝝ corripiunt
ur uocali āte es posita: ut facies facieꝝ: dies dieꝝ: cōsonante autē ante
es posita corripiūtur in obliquis: ut fides fideꝝ. Præterea unū notatur
in eadē clausula es finitū: qd nō quinta sed tertia declinationis ē qd
pducitur: ut quies quietis. exētra in obliquis corripiuntur: ut abies
paries aries: Is syllaba finita si sint accidētia pducuntur: tamen hac
cōmunia sunt cōmuni generis. faciētia neutrū in e & pducūtur in
obliquis ut hic & hæc suavis & hoc suave. memorialis ſpecialis. Ap
pellatiua autē quādā sunt pducēda: ut securis ſinapis lebetis. catēra
corripiēda sunt in obliquis quæ sunt diſyllaba in nominatiuis. ut
lapis lapidis iaspis iaspidis. puluis ſanguis. uomis uomeris. pollinis
excipit ipubis qd corripiēta in nominatioꝝ q̄ i genitioꝝ. Os syllab
a termiata in penultimis pducēda sunt: ut lacerdos dotis. lepos le
poris: quod eloquentē ſignificat nepos. Vs syllaba finita in penultia
pductionē ſibi defēdunt: ut tribunatus cōulatus magistratus prin
cipatus: & omnia quæ a uerbis ueniunt: quæ ſunt ſimilia participio:
ut amatus: delectus: ſtratus laeſſitus cupitus munitus auditus. Ex
cipit hic ſitus litus quītus quæ corripiunt: nō ſolū in ſimplicitate ſed
etia in cōpoſitione: ut iſitus illitus nequitus citius uero licet corripiere
& pducere: dicimus enī icitus pducte & incitus correpte. Cōpolita
uero ab eo corripiunt: ut aditus obitus prateritus: Ado quoq; & a
ſto corripiunt cōpolita: ut datus unde fit inditus. a ſtatus unde iſtitu
tus: a reo quoq; ratus unde fit iratus: a ſpiro quoq; & halo noīa ueni
entia breuiant: ut ſpiritus halitus: ab ambio quoq; fit ſimiliter abitus
ſed quādo pticipiale ē ſeruat penultimā pductā: ſicut abitus. Arutus
quoq; cōposita penultimā corripiūt. ut erutus dirutus: Notādū ē aut
q̄ hæc quādo ſunt noīa carēt tēporibus: quādo pticipialia tēpus cū

significatiōe demōstrāt: ut amatus sum ab illo. **N**omina autē tertiae declinationis terminatiā i us nominatiū breuiāt: quæ a supradiēlis regulis nō iueniunt ut scrūtus fraxinus: excipiē papyrus quod p̄du citur: ut hæc papyrus huius papyri. **A**lia aut̄ oia q̄q nō sīnt lōga i nominatiō i obliquis p̄ducunē: ut seruitus seruitutis palus paludis: iu uetus iuuētutis. **E**xcipiunt hæc quæ corripiunt: lepus lēporis: ucnus ueneris ligus liguris: quod ē animal. **P**ropria uero uel appellatiua masculini generis liue ex le scemina faciūt siue in aliud genus minime trāformantur. si sunt trīyllaba uel tetrayllaba: ac deinceps habētia i corripiunt: terentius martius excipiunt hæc quæ habēt a in penultima: uel possessionē significat aut possessoribus deriuātut: ut terētia/nus martianus capuanus bencuētinus hispanus placētus taurinus. **Q**uæ autē habēt c inter i & u corripiunt: ut porticus rusticus: gallicus romanus: excipiunt quæ habēt a: ut tauriācus. **A**x syllaba finita breuiāt: ut ptinax cōtumax & oia i obliquis casibus p̄ductā a habēt: ut ptinacis cōtumacis. **E**x syllaba finita breuiāt: ut artifex artifex opifex quæ oia i obliquis casibus corripiunt. ut opificis aurificis murex muricis forex soricis. **E**xcipit unū masculini genitris. f. ueruex qđ i obliquis calibus p̄ducit ut ueruex ueruccis qđ aīal ē. **I**x syllaba finita p̄ducūt: ut bellatrix uenatrix. excipit meretrix genitrix. sed hæc i obliquis corripiūt: ut uenatricis genitricis meretricis radicis. **E**xcipiūt hæc q̄ grauātut ut salix salicis calix calicis silix cis. **O**x terminata breuiātut ut uelox atrox celox: sed in obliquis p̄ducuntur: ut uelisfocis: cis. cis. **V**x finita syllaba p̄ducūt: ut polinurux calinurus polux. **E**xcipitur cōiunx gis quod quidā i nominatiō sine n scribi uolūt: quod i obliquis casibus amittit ne uerbū putet: **T** littera terminata tā i nominatiō q̄ in obliquis calibus breuiāt: & oia neutri ge/neris sunt. ut caput tis: syncipit syncipitis occiput occipitis: **P**erlius. **F**issa sumosum syncipit aure: **Q**uæ i duas cōsonātes desinūt: si sint longa positiōe: aut i cōpositiōe p̄ducūt: i simplici figura p̄ductio/ñē libi defēdūt. ut cedēs tradēs clamās cōclamās. **C**atera uero breuiātut ut omnipotēs p̄cipit audīes. & hæc oia tā lōga q̄ correpta in obliquis producūt: quia seruat positionem. **E**xcipiūt quæ nō seruant. ut iops inopis hyems hyemis celebs celibis: adipis adipis.

REgulis accētuū noīs expositis tractādus ē accētus qui i uerbis cōsyderat certis diffiniēdus ē regulis. **V**niversa enī uerba priā cōiugatiōis: quæ i secūda p̄sona as syllaba finiūtut

cū in trisyllabis & in tetrasyllabis ueniūt. i penultimis syllabis p oēs
modos pducēda sunt ut amo as amabā amauī. **E**xcipit præteritum
plusq pfectū qd corripi solū. ut amauerā. & futurū eiusdē mōi in pri
mis & i secūdis psonis pluralibus: cuius exēplū est amabo is it. & plu
raliter amabimus tis būt. **A**b is nāq regulis exēt nouē quāt i ui diui
s syllabas mittūt præteritū pfectū & plusq pfectū. prias & secūdas
psonas plurales futuri idicatiū corripiūt: ut seco secas secuerā secui
ficabimus bitis: cæteræ nāq pducūt ut domo as bā bo domabunt
seco secas bā bo secabunt: frico fricas bam bo: ueto uetas uetabam:
sono as bā: tono as bā: mico as bā: crepo as bā: plico as plicabā: tamē
annexis præpositiōbus præsens breuiat: quod in dissyllabis uenit ni
si positiōe aut natura ipsa uerba pducta sint. ut reparo resonō: res/
eo replico: notat autē plico qd præteritū plicui & plicauī facit. **Q**uat/
tuor ab hac regula exēt. sto: do: lauo: iuuō. quāt cū cōponūt. sicut
in simplicitate nec i auī nec in ui exēunt: formulā supiorē sequūt.
Restō restiū restiterā restabimus restabitis: reddo reddidī reddiderā
reddemus tis. **E**xcipiūt relauo & reuiuo: quāt i præterito sic exēunt
relaui reuixi: sequūt etiā regulā superiorē: **E**xcipit relauo quod in
præterito pfecto & plusquāpfecto & i uno futuro cōiūctiū modi syl
laba la longā habet. in cæteris uero temporib⁹ breuiātur relaui relaue
ram relauero. Notetur nāq quāt i simplicitate retinent sibi in cōpositiōe: sic &
præpositio quādo cōponit cū aliqua pte orationis qualis ipsa fuerit
præpositio: & talis remanet in compositione ut redimo: subuerto: in/
hæreco.

O Mnia uerba secūda cōiugationis quāt es finita in secunda
syllaba præsētis tēpis cū i trisyllabis & in tetrasyllabis uel
etiā in polisyallabis iueniūt: oīa i penultio corripiūt: ut
rubeo habeo misceo lāguco iaceo rigeo: sed p cæteros mo/
dos superiores formulas quas in prima cōiugatiōe præscripimus se/
quūt. Notatur quāt in præterito pfecto & plusquāpfecto & i uno
futuro cōiūctiū mōi pducūt: & i cōpositiōe & in simplicitate. In
cæteris autem temporib⁹ & modis breuiantur: ut sedeo sedi sede/
ram resideo resedē resederam. caueo caui caueram cauero: uouco uo/
ui uoueram uouero: uideo uidi uideram uidero.

M Erba tertiae coniugationis quāt is syllaba finiuntur: si in tri/
syllabis uel in polisyallabis ueniuunt corripiuntur in præsenti
II iiij.

& in ceteris temporibus: nisi sint positione loga: excepto praeterito im-
pfecto presentis temporis. ubi semper penultima syllaba loga fit: ut tri-
buo tribuebā tribui tribuerā tribuā tribuero: Notant autē quae in iū
uel in eis excunt in praeterito: quae productionē seruat in eodē praeterito
perfecto: ut cupio cupiui quiesco quieus: lapio sapiui: Cetera uero bre-
ue libi regulam defendunt nisi positionē habeat: ut cōtemno contēpsi
gero gesu. Excipiuntur hæc quae in praesenti tempore & in ceteris tem-
poribus: breuiantur: in praeterito uero perfecto & plusquamperfecto & in uno
futuro cōiunctui modi pducuntur: ut lego legi legerā legero: facio se
ci ram ro: similiter fugio fugi fugerā fugero. fodiō ago emō: ab his er-
go regulis discipit duo uerba: quae in praeterito breuiant & in pra-
esenti pducuntur: ut pono cogo dicimus repono reponis reposui: re/
cogo recoegi: co enim syllaba in praesenti longa & in praeterito brevis
similiter uero alia duo uerba excipiuntur quae sunt primæ coniugatio-
nis quae etiā ut superiora in praesenti sunt pducta: & in praeterito bre-
uiata: ut do sto: dicimus enī reddo reddidi resto titi. Notandum namq;
est quod oīs dīctio quae in trisyllabis aut in ceteris polysyllabis exit ante
penultimā syllabā seu correptā seu pductam: licenter quod fert pœ-
ta in metro est fiducia: qua nos protegat omnipotens rex.

Vartæ cōiugationis uerba quae in litterā pductā desinunt
in secunda persona praesentis temporis in trisyllabis aut in ceteris
polysyllabis ueniunt oīa penultimā syllabā brevē habēt: ut
audio accio nollio sapio: excipiuntur eo & queo & quae in disyllabis
ueniunt ut scio: sed hæc & his similia regulā primæ cōiugationis se-
quunt. Nota hæc quae in praesenti tempore & in ceteris temporibus
breuiantur in praeterito perfecto & plusquamperfecto. ut iam in aliis dixi-
mus: & in uno futuro cōiunctui modi pducuntur: ut scio sciū sciuerā
uero. uenio ueni ram ro: queo quiui quiueram quiuero. Quoniam ut
opinor latius & conuenienter tractatum est de his accentibus: nunc
de sequentibus videamus.

Participium namq; illos accentus quos nomen habet in omni
loco: ut diximus cum de his tractabamus.
Pronomen uero similiter eisdem regulis utitur. Notandum namq;
est illa pnomia quae in ultimis seruant accentū ut hiccine nostras
uestras ideo apud modernos ita habent: quia apud antiquos hiccine
& nostratis uelstratisque dicebatur: unde retinent accentum in ulti-
ma quæ habebant in penultima: & non solum hæc erant apud illos:

sed etiā multa alia quæ differētia: cā uel solo usu dicebant: ut e gomet
fecī: nāq; syllabica adiectio ē in ego ut in aliis uidelicet ne ce: ut illi cci
ne huiusce:

Duerbia nāq; si e terminātur breuiātur in penultima: ut ho/
die seduē: sed ea quæ a nomine ueniunt pducūtur: ut tullia
ne martiliane: si m terminātur: ut meatim tuatim suatim p
ducunt: similiter si i breuiant: ut uespī: si o causa differētia: in ultimō
seruat accentum: ut falso. similiter in ultima ne putetur nomen esse:
ut una alias. si in r breuiātur: ut breuiter. si in ol similiter ut edepol. si
in c in ultimo: ut istic illic: si in us breuiantur: ut funditus. Notādum
est q; aduerbia omnia quæ præpositionibus compouūtur: sub uno ac
centu proferenda sunt: ut deinde exinde. hanc autem regulam sequi/
tur omnis coniūctio: & in cōpositis & in simplicibus: ut iterea etenim
P Ræpositio uero semper accentum in fine seruat: ut apud an/
te. Interiectio nullam certam regulam retinet: tamen in fi/
ne & in medio acuitur: ut pape euax.

De Ponderibus & mensuris.

O Mni te symmache nobilitatis splendore celebratum: ac om/
ni naturæ munere præstantem: omni uirtutis luce fulgētem
studiis etiam optimarum artiū disciplinarūq; florentem: iu/
stissimeq; prospæ fortunæ meritis uitæ probarem: fama quidem anna
nobis absentem uenerabilem faciebat. Nunc autem præsentem ueri/
tas supergressa laudes prædicationis ostendit: mediocritatis enim al/
tissimæ qua superbia calcas tumores & pietatis ponderibus grauissi
mis superas omnia. Itaq; gloriosum mihi credas aliquid tanta aucto/
ritate interrogationis mereri: de figuris sicut iussisti numerorum bre/
uiter collecta demonstrabo: & de numeris uel ponderibus. Præterea
T erenti i meritis necnon etiam de præexercitamentis rhetoricis quæ
græci προγνώστας uocant: quoniam diligentius ea sophistæ iu/
niiores quos sequimur: aptioribusq; diuisionibus ad exercendos iuue
nes ad omne rhetoriæ genus exposuisse creduntur. Petimus igitur
sapientem eloquentiam uestram: hac enim dignitate nihil in homine
melius nouimus: ut & nos huiusmodi frequentius questionibus tā
præsentes q; absentes cum felicitate exerceatis. & rom anorū diligē/
tia uestrorum ad artes suorum alacriores reddatis auctorū: quibus
solis cæteras cum gravis gentes supasse noscūtur: quæ decus & nu/
men industria uestri nititur culminis.

Ciendū q̄ cū ab uno ad milies mille numeri notentur apud latinos non plus tredecim eos figuris notari iucnimus. Nā principales repetunt quater singuli tā ante quinarios qui sūt mediū numero. q̄ post eos. Sunt igitur principalū figuræ septem: mediorū uero sex: quaq; rationes diu exquisitas ut potero breuiter disseram. Vna per i litteram antiquo more atticorum; qui solebant principale nominis numeri litteram ponere: & significare numerum ergo. a. pro uīā dicentes i scribebant. & Δ. Δύο & Τ. Τρεῖς & lic. Τ. π. ἑ. ὁ: Τέοδαρα κεν Τε: επι Τά. δκ Τῶ significātes: & ε. ἐνεα, uetus illimi quoq; graci pro alpiratione h̄ scribebant: quam habebant. & Δασεῖα in principio, & sic. κ. ε. η. ε. κ. idem est. εν εξ. επι Τά. sic. ε. η. η. ε. idest εξη κον Τα εξ Δασεῖα κον Τα εκατόν. uel. p. sic quod significat εννεακον Τα quidam autem & sic scribebant: non incongruum tamen uidetur etiam uersus græcos aptissime de his numeris compositos subiicere. g. Hos igitur latini quoq; ita plerisq; imitati sunt: nam per i unum notant illos secuti. qui quinq; p u quia quinta est uocal s a e i o u decem per x quia decima est consonans apud græcos: β. γ. Δ. ζ. θ. κ. λ. μ. ν. ξ. uel quod u apud latinos x seq̄uitur. Quinquaginta per l. quia apd antiquos græcos λ. pro n. quæ nota est quinquaginta ponebat teste Apollonide & Lutio tarthco: unde latini quoq; lympha dicunt proxympha: aquam uel fontem uolentes monstrare. Virgilius in primo aeneidos: Dant famuli manibus lymphas carcerēq; canistris. Centū autē principale nominis litterā c quingēta p sequentem litteram consonantem: nam post c d sequitur. Mille secundum atticos per x græcam. sed ut sit differentia ad decem circūscriptis laterib⁹ (x) quia milia per i & duas a dextra parte apostrophos iō decem milia per su pradicātā formā additis in sinistrā partē contrariais duabus notis quæ sunt apostrophi cccīō & hoc ad imitationē græcorum qui 2: unius notam subdita linea; nunc quoq; scribunt sic: qui quaginta milia per i medium & tres in dextra parte apostrophos iō. Centum milia per i medium & tres in dextra parte apostrophos: & in sinistra totidem contrarias cccīō uel quod uerisimilius est decem milia notantur per m circūscriptam ex utroq; latere sicut (x) & hoc ad imitationē græcorum: quia x̄ λιτ̄ eā litterā habet principale sui nominis sed diff̄ētiæ causa media linea altior facta ē. quia milies quoq; mille p circūscripta solct notari sic (x) ergo quinq; milia cum sit dimidia pars de-

cem milium ccicō dimidiā ptem scripturæ seruauerunt sit iōō; qūo
qui quagita milia dimidia ps cētū milii qui nūerus p eadē decē milii
scribit: tamē ex utroq; latere singulis circūscriptionibus iōō quīgenta
milia p qd est instiū nois & apostrophō: qd mille similiter milia per
M unde īcipit nomē ex utraq; pte circūscriptā (M) x sic cqz.

DE pōderibus etiā necessariū esse putauimus addere. As num
mus est libralis & p scriptam notatur. Dupondius nūmus ē
bilibris per duas perscriptas. Sestertius nummus duarum
semis librarum per duas ll & s: ex qua incipit semis per scriptas: unde
sestertius dicitur tertius: de quo Aruntius hæc ait: Sestertius
olim dupondius & semis: id est duæ librae & semis quali semistertius
quo tempore denarius decussis ualebat: hoc est post duos sequēs ter
tio loco ē semis: hoc quoq; secūdū atticos & ionas qui ἡλιαράσχαον
dicebāt pro Δρυ Ηλίου Δράσχασ. T este etiam Dydimus qui hoc po
nit ostendens in omni parte orationis & constructionis analogiam
græcorum secutus esse romanos. unde & Herodotus in primo histo
riarum. G. Septimum semitalerū dixit p sex semitalenta: denarius
quoq; decē librarum nummus p scriptā notatur: hoq; pteraq; in Ver
rini Ciceronis licet inuenire antiquissimā scripturā emendatis codi
cibus: obolus dicitur ut dardanus docet scrupulus esse: id est sex fili
quæ drachma siue argentei scrupuli tres: uncia drachmæ. viii. scrupu
li. xxiiii. uncia. xii. libra uel mina attica drachmæ. lxxxv. libra uel mi
na graia drachmæ. lxxxxvi. talentum atheniense paruum minæ. lx.
Magnum minæ. lxxiiii. & uncia. ii. libralis as uncia. xii. decunx un
cia. xi. decuns uel dextans uncia. x. dodrans uncia. viii. beslis un
cia. vii: sepcons uncia. vii. semis uncia. vi. quicuns uncia. v. triens
uncia. iii. quadrās uncia. iii. sextans uncia. ii. uncia. i. duæ dimidiæ
partes uncia sexcunx: uel ut alii sescuncia: tres dimidiæ ptes uncia se
miuncia semis uncia. duæ sextulæ sūt tertia ps uncia. i. scrupuli. viii.
siliquis scrupuli. vi. sextula scrupuli. iii. dimidia sextula scrupuli. ii.
Rursus sextula & dimidium sextulæ siliquis appellatur scrupulus
siliqua. sex siliqua est: quod dicunt græci. g. uel.

Necessarium tamē existimauit ad confirmanda supradicta a
diuersis auctoribus de his dicta subiūcere. Liuius in. xxxiiii.
ab urbe condita multitudinis eorum argumētū fit q Poly
bius scribit cētū talētis cā athenis stetisse. cū qngētos denarios pretiū

in capite qd redderēt dominis statuissent. Mille eim ducētos ex ratione achaia habuit captiuos italicos: qua ratiōē ostēdit iex milia denarij habere talētū. Nā cū quigenti denarii p. mille ducētis capiuī dati colligant. Sexcēta milia denarioj cētum ea ostendit fuisse talēta. Centēma autem pars sexcētorum milium sex milia inueniūtur. Denarii autem illo tēpore nūmi argēti erāt. xxiii. siliquaq; quod in eodem libro ostēdit Liuius lignati. lxxxiii. milia fuere atticorum. de uocat triūfere denarioj in singulis argenteis est pondus: uide q; quattuor drachmæ sunt. lxxii. siliquæ. Diximus eim sup: us q; tres oboli quoq; singuli sex siliquas habēt: drachmā faciūt: tres aut denarii idē habebāt. i. lxxii. siliquas. Idē Liui. in. xxxvii. ab urbe condīta ostēdit magnū talentū atticum octogita habere libras: & paulo plus cū supradictoꝝ cōputatio māifestat. xxxiiii. libras & quattuor uncias hē talētū: quod ē sex milia denarioj. Liuius talētū ne minus podo. lxxx. romāis pōderibus pēdat: uel sic decreuit senatus ut non plus q; ternæ librae & quaternæ unciae singulis definit talētis. Et Iciē dū q; secūdū Liui cōputationē cētū minā atticae quoq; singulae. lxxv. drachmas habēt faciūt talētū magnū & minus. Nā minus habet. lx. secūdū Dardanū: quod aut ē magnū & minus: ostēdit Tetē. i phor. Si quis daret talētū magnū. Italica aut mina drachmas habet ut supradictū est. xcvi. quod ē libra duodeci unciaq;. i. denarii. lxxii. hac igit cōputationē. lxxxiii. librae ro. & quattuor unciae quod ē magnū talentū: centū minas atticas faciūt. Seneca in. x. cōpistolaq;. Ad nouatū xxiii. sextertia idest talentū atticū parū. xxiiii. enī sextertia. ix. libras habēt. Varrōis quoq; auctoritate supradictoꝝ pleraq; cōprobemus.
Multa pecunia signata uocabula sunt axis & argēti hēc: as ab are: dupōdius a duobus pōderibus: quod unū pōdus a sis pōdiū dicebat ideo q; as erat libra pōdus. Deinde a numero usq; ad centussem a tribus assibus tressis supra: & sic per proportionem usq; ad nonussem. In denario numero hoc mutat q; primum ē ad decem assibus decussis: secundum a duobus decussibus uigessis: reliqua conueniunt: ut trigessis p proportionem usq; ad centussim. quod Persius ostendit: q; centum gracos uno centusse licenter: quo magis axis p̄primum uocabulum non est. Nam ducenti & sic proportione quae dicunt nō magis alies q; denarii: aliasq; res significat: axis minia p̄ sextula q; sit sexta p̄ unciae. semiūcia q; dimidia p̄ unciae ē. **N**uncia ab uno dicta. Sextans ab eo q; sexta p̄ assis est. Quadrans a

quarta: & triens q̄ tertia ps: semis q̄ semis. i. dimidium assis ut supra
dictum est. Septuns a septem & uncia collisum. Reliqua obscurio/
ra q̄ a diminutioē & ea quae diminuunt ita sūt ut extremas syllabas
habeat una dépta uncia denus dextās dépto sextā e: dodrans dem/
pto quadrāte: bes ut olim des dempto triēte & argētei nūni: id est ab
fīculis denarii q̄ denos æris ualebāt: quinarii q̄ quinos fīstertius du/
bus semis: dupōdius enim & semis antiquus fīstertius est & ueteris
confectudinis: ut retro æra dicērent ita ut semis quintus: semis quar/
tus: semis terrius nunciarent ab semis fīstertius fīstertius dictus. Nū/
mi denarii a decima libel la D id mūs etiā ita cōfirmat. Necētarium
esse existimauimus etiam ipsa nomīa numerorum & quæ a eis de/
riuant uel componūtur subiūgere. Et sciendum eos declinarū nume/
ros qui uariāt genera: qui uera una uoce tria genera cōtinēt indeclina/
biles esse. tā apud græcos q̄ apud latīnos: unus una unū: duo & duæ
& duo: hi & hæc tres & hæc tria: hi & hæc & hæc quatuor: similiter
quinq; & sex & septem octo nouem decē: undecim duodecim trede/
cim quattuordecim quindicim sedecim: decē et septē decē et octo decē
et nouē: uiginti uiginti unus uiginti una uiginti unū. Sic deinceps om̄i
bus cardinalibus numeris minores usq; ad nouē addunt: q̄uis cōtra/
rium ante decem fīat usq; ad sedeci. licet tamē & præpostere maxime
coniunctione interposita hoc p̄ferre decē & unū: decē & duo: tuigini/
ta quadraginta quiuagita sexaginta septuagita octuagita nonagin/
ta cētum ducēt ducēt & ducēta: tricēti tricēta tricēta. quadringenti
quadringēta quadringēta. quingēti quingēta quingēta. sexcēti sex/
cēta sexcēta. septingēti septingēta septingēta: octingenti octingen/
ta octingenta. noningenti & nongenti noningēta & nongēta noni/
gēta & nongēta. Hic & hæc & hoc mille. Ex his nascūtur ordina/
lia nomina: hæc inæqualiter quārum ad uocem primus & secūdus:
æqualiter uero tertius & quartus quītus sextus septimus octauus no/
nus decimus undecimus duodecimus ab undeci & duodeci. Nā reli/
qua ex utraq; p̄e declinant cōtra cōsuetudinē græcorū usq; ad nonū
decimū. ut tertius decimus quartus decimus quidēcimus sextus deci/
mus septimus decimus octauus decimus nonus decimus uicesimus ui/
cesimus primus uicesimus secūdus uicesimus tertius uicesimus quartus
uicesimus quītus uicesimus sextus uicesimus septimus. sic oēs sequē/
tes uelut i primiūis ad imitationē græcorū a uicesimo & supra maio/
ri minroē addūt numero plerūq; undeci duodeci decē & duo: āte de

cē uero minorē ponūt; qđo cōpositā accipiunt; & sub uno accētu pse
rūt. Nā licet dissoluta cōpositiōe diueris accētibus ea pferētes muta
re ordinē: quō & apud gr̄acos & dicere decimus & septimus p septi
muīdecimus: & tertius & uicelimus p uicelimustertius. sic & similia
tricelimus quadraceimus quinquagelimus sexagelimus septagesi
mus octogelimus nonagelimus cētelimus ducentelimus & ducesi
mus: tricelimus tricētelimus quadrigētelimus uel quadricesimus:
quigētelimus uel quigesimus. Liuius ab urbe cōdira. xxxi. āno quin
gelimo: sexcētelimus uel sexcelimus: septingētelimus uel septingesi
mus octingētelimus uel octigesimus: nonigētelimus nonagelimus &
nō gētelimus: millelimus habēt ex omnibus nūcris romani disptiua
quā graci uocat Dic̄i p̄ T̄k̄ & quā naturaliter semp̄ plura sunt. quip/
pe in multos distribui cūdem significat numerū: ut singulos oculos
habebāt cyclopes quod graci dicūt: sic usq; ad mille habent latini &
singuli bini: quāe sunt anomala: quantū ad uocem unius & duorū:
terni uel trini. sed terni T̄p̄ T̄c̄i trini T̄p̄ T̄ōi magis significat: uel T̄p̄
T̄ōi trini ludi. quatrini quīni seni: septeni octoni nouēni deni: un/
deni duodenī ternidenī ex duobus itegris quō tertiuīdecimus: & de/
inde quaterdenī quindeni senideni septedenī octonidenī nouēnide/
ni. Viceni: uicēni singuli uicēni bini: uicēni trini. Similiter cāteri tri/
ceni quadrageni qui quageni sexageni septuageni octogeni nonage/
ni nonageni. Cēteni ducēteni p syncopā duceni: tricēteni p syncopā
triceni: quadrigēteni quadrigeni: quigēteni & quingeni: sexcēteni &
sexcenti: septingēteni & septigeni: octingēteni & octigeni: nongēteni
& nongeni: milleni. Auctores tamē nō pprie etiā singulari numero
ca p̄tulisse inueniūtur. Lucanus. Septeno gurgite nilus. & Virgi. in
.x. It grauis aulestes: cētenaq; arbore fluctū: uerberat assurgēs. Hac
tamē ipsa cītiā semp̄ in plurali congeminatis ponunt ut bina mōnia
terna. Cice. in. ii. uetrinay. Inter binos ludos: quia ludi quādo specta
cula significant: semp̄ pluraliter dicunt. Liuius in. xxxv. & bina eque
stria & arma uniquoq; & unat & una semp̄ pluralibus adiunguntur:
quā pro singularibus accipiūtur: ut Salustius i catilinario. Hi postq
in una mōnia conuenere: pro in unā urbem. Virgilii in. ii. æneid.
Satis una superq; uidimus excidia: pro unū excidium. & Lucanus in
quarto: Totūq; in ptibus unis bellorum fecere nefas: pro una in parte
Donatus in arte prima. Atq; excepto amphibraco & epitrito: quo/
rum alterum fescupla alterum epitrita diuisione partimur. Vniuerso

rum pedum tria conditio repitur: tria pro triptita dixit. Priamus primæ legionis, secundanus secunda legionis. Similiter tertianus, unde tertiana febris. Quartanus unde etiā quartana febris. Quintanus unde & quintana porta castroꝝ. Sextanus septimanus unde septima dicitur septē. Octanus nonanus decimanus: unde decima porta castroꝝ: decāu quoq; a decē & decuria & decurio nomē & uerbū decurio decurias unde decuriana comitia: ut a centū centurio nonē & uerbū & ceteriatus ex quo ceteriata comitia: ex quo succeteriatus. Terentius in eunicho. Ego in subsidiis hic ero succeteriatus si quid deficias. Sunt & altera forma ex omni numero deriuativa in rius desinentia. exceptis unus & duo: ex quibus singularis dualis: ut ternarius iambus: qui tres habet pedes: quaterarius quinarius: unde & semiquinarius senarius septenarius: uide & semiseptenarius. Octenarius nouenarius denarius: unde denarius nummus, undenarius duodenarius ternarius denarius. Similiter cateni uicenarius tricenarius quadragenarius quingenarius sexagenarius octogenarius nonarius. Centenarius ducentenarius & ducenarius: tricentenarius & tricenarius: quadrigenitus & quadrigenarius: & quingenarius & sexcentenarius & sexcenarius: septingentenarius & septingenarius: octingentenarius & octingenarius: noningentenarius & noningenarius: & melius per syncopam pferuntur millenarius: Aduerbia ex omni numero inueniuntur ab uno quidem & duo inaequaliter semel & bis: a catenis uero aequaliter ter quater & reliqua. Omnia in es productam desinunt: quinquies sexties septies octies novies decies undecies duodecies tridecies quaterdecies quindecies sexdecies decies septies decies octies decies nonies. Vigecies & uicies: trigecies & trices: quadragies quinquagies sexages septuagies octogies nonages. Centes ducentes tricentes quadringentes quingentes sexcetes septingentes octingentes noningentes & nongentes millies. Infinitis tam numerorum aduerbiis & interponit: quoties rotiens: similiter multoties. Inueniuntur & alias deriuationes uel compositiones multas a nominibus numeris: ut unicus ullus unitas unio uniuersus: & uno unas at uerbū: ternitas uel trinitas: septimana senio. Persius. Iure enim id summū quod dexter senio ferret: milia semiquinarius semiseptenarius. nundinū & nundinæ trinūdinū trimūdinū. Et sciendū quod poetæ saepe deriuatiis utuntur p̄ primitiis uel ecōtra: uel aliis speciebus p̄ aliis: ut Virg. i. x. an. Tot lecti p̄ceres bis denis nauibus ibat

pro bis decem. & **L**uca.in.vii. Septeno gur gitc nilus: p septenario.
Sūt præterea simplū duplū triplū quadruplū & similia quæ pprie ad
pōdus uel numerū dicunt. Simplex duplex triplex & similia: quæ ad
omnē rem dicitur. & uerba ex his duplico duplicas: triplico as multi
plico as: dupōdius tripōdius. & similia. Illud quoqp sciēdū qp undeui
giti dicimus p decē & nouem: Idē unde unū decē xx uel undeuigin
ti: post quē uiginti numerus est quod est nouem & decem numerus
post eum cim sequitur. xx. numerus. **H**oratius in. ii. sermonū Vnde
octoginta natus cui stragula uestis. undeoctoginta dixit. i. septuagi
tanoucm annos habens ætatis: hoc est octoginta: unde unum decē
etiam duodeuiginti dicunt. p decem & octo: quod attici. g. dicunt.
Idem inuenitur in cæteris cardinalibus numeris. Idē triginta & qua
draginta & reliquis duo de triginta pro uiginti & octo. Vniformis bi
formis triformis & similia: duo astes duſſis dupōdius trſſis quadra
ſis decuſſis uiceſſis triceſſis quadrageſſis quinquageſſis ſexageſſis
ſeptuageſſis octogeſſis nonageſſis centuſſis: post quem numerom
teſte **V**arrone non componūtur cum aſſe numeri denus dextans de
drans beſſis ſeptuſ ſecuſ quincuſ trienſ quadrans ſextuſ. **S**ex
tula libra bilibris trilibris quadrilibris & similia: anniculus uel annus
biennis triennis quadriennis quinquennis & similia: biennium trien
niuſ quadriennium quinquennium & similia: bimus trimus qua
drimus & similia: bipes tripeſ quadrupes deinceps & decēpeda & ſi
milia: biduum triduum quadriduum & similia: binoctium trinocti
um quadrinoctium & similia: bicorpor tricorpor & similia: biceps tri
ceps quadriceps centiceps & similia: bifariam trifariam quadrifari
& similia: bipatens tripatens & cætera: bilinguis trilinguis & similia
biuium triuium & similia: bitidus trifidus quadrifidus & similia: bi
ſculus trſculus & similia: geminus tergeminus centigeminus & ſi
milia: unimanus bit manus trimanus centimanus & similia: unicolor
bicolor tricolor & similia: duumuir triumuir qui queuit ſeptemuir de
cemuir ceturuir & similia: biga trigæ quadrigæ & similia: biuugus
unde **V**irgilins in quinto æneidos: Biuugo certamine campum corri
puere: & bigati nummi: triuugus quadriuugus & similia. **T**riangulū:
Caſtar in arato cur diuſte lingua græcia præcurram potius qp trian
gula dicam. Quadrangulum quinquangulum ſexangulum & simi
lia: bifurcus trifurcus quadrifurcus & similia.